

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Sžo/163/2015
Identifikačné číslo spisu:	1014200530
Dátum vydania rozhodnutia:	25.10.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Kováčová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:1014200530.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členov senátu JUDr. Kataríny Benczovej a JUDr. Jozefa Hargaša v právnej veci žalobcu: O., bytom A. XX, K., zastúpeného advokátom JUDr. Vladimírom Štefekom, Škultétyho 1, Bratislava proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KM-OLVS-167/2013/OPK zo dňa 19. februára 2014 o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/72/2014-79 zo dňa 26. marca 2015 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/72/2014-79 zo dňa 26. marca 2015 p o t v r d z u j e.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom č. k. 1S 72/2014-79 zo dňa 26. marca 2015 podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zamietol žalobu a účastníkom nepriznal náhradu trov konania. Žalobou sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného č. KM-OLVS-167/2013/OPK vydaného dňa 19.02.2014, ktorým žalovaný zamietol rozklad proti personálnemu rozkazu ministra vnútra Slovenskej republiky č. 310 zo dňa 13.11.2013 a napadnuté rozhodnutie potvrdil. Prvostupňovým rozhodnutím, personálnym rozkazom ministra vnútra Slovenskej republiky č. 310 zo dňa 13.11.2013 bol žalobca podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru“) prepustený zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru. Krajský súd z administratívneho spisu zistil, že personálnym rozkazom ministra vnútra Slovenskej republiky č. 310 zo dňa 13.11.2013 bol žalobca prepustený zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z. Dôvodom jeho prepustenia bola skutočnosť, že žalobca počas svojej služobnej činnosti, ktorá spočívala v zabezpečovaní prítomnosti svedka V. na úkonoch vyšetrovateľky pplk. Ing. A., ako aj v osobnej prítomnosti pri úkonoch vyšetrovateľa s osobou V., sa v rámci plnenia si svojich služobných povinností vo výkone štátnej služby

v dobe minimálne od dňa 21.05.2013 oboznámil s informáciou, že V. podvodným spôsobom vylákal od viacerých poškodených finančnú sumu vo veľkom rozsahu, t. j. sumu nad 133.000,- €, pričom túto informáciu využil spolu s mjr. Ing. V., zaradeným na funkciu starší referent špecialista expozitúry Bratislava národnej protizločineckej jednotky národnej kriminálnej agentúry Prezídia PZ, v úmysle získať pre seba neoprávnenú výhodu spočívajúcu v obohatení sa o finančnú sumu 150.000,- € tým spôsobom, že minimálne od 11.09.2013 do 01.10.2013, v doposiaľ presne neustálených časoch počas vykonávania služobnej činnosti s V., využívajúc svoje postavenie, nútili V. k vyplateniu finančnej hotovosti 150.000,- €, zároveň mu sľubovali, že sa o neho postarajú, pričom v presne neustálenom čase, minimálne po dni 18.09.2013 mu mjr. Ing. V. prostredníctvom svokry žalobcu T. vložil na účet, s ktorým disponuje, finančnú hotovosť 500,- €, pochádzajúcu zo sumy 5.000,- €, ktoré prevzal mjr. Ing. V. od V., za čo žalobca telefonicky poďakoval Danielovi Vanišovi, pričom po prijatí tejto sumy žalobca a mjr. Ing. V. požadovali i naďalej doplatenie celkovej požadovanej finančnej sumy a dňa 01.10.2013 prijali od V. v obci Suchohrad č. 147 finančnú sumu každý po 10.000,- € v hotovosti. Správny orgán vyhodnotil toto konanie žalobcu ako zvlášť hrubé porušenie služobnej prísahy, zvlášť hrubé porušenie služobnej povinnosti a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Žalobca sa uvedeného konania dopustil najskôr dňa 11.09.2013 a správny orgán - riaditeľ expozitúry Bratislava národnej protizločineckej jednotky NAKA P PZ sa o tomto konaní žalobcu dozvedel dňa 03.10.2013. Konanie o prepustení žalobcu zo služobného pomeru príslušníka PZ začal správny orgán dňa 04.10.2013 na základe hlásenia zo SKIS MV SR, o čom žalobcu upovedomil dňa 07.10.2013. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 09.10.2013 uviedol, že skutkov, ktoré sú mu kladené za vinu v uznesení o vznesení obvinenia zo dňa 02.10.2013, vedenom pod ČVS:SKIS-431/OISZ-V-2013 sa nikdy nedopustil. Nikdy sa nedopustil žiadneho porušenia služobnej prísahy príslušníka PZ. Skutkový stav v predmetnej veci bol zistený vlastným šetrením správneho orgánu. Ako dôkazy využil hlásenie odboru inšpekčnej služby západ úradu inšpekčnej služby sekcie kontroly a inšpekčnej služby Ministerstva vnútra SR (ďalej len „OIS západ“) pod ČVS: SKIS-431/OISZ-V-2013 s doplnením hlásenia zo dní 03.10.2013, 16.10.2013 a 18.10.2013; správu Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Leopoldov; zápisnicu o výsluchu účastníkov konania i ich vyjadrenia k začatiu konania o prepustení; zápisnice o výsluchu osoby na zistenie a objasnenie skutočného stavu vecí B., M., E., T., pplk. Ing. A., kpt. E., mjr. Mgr. M., V. zo dní 10.10.2013 a 16.10.2013; informácia Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Leopoldov č. ÚVTOSaÚVV-5-185/13-2013; zhodnotenie služobnej činnosti žalobcu; prehľad o jeho disciplinárnych odmenách a disciplinárnych opatreniach; fotokópie záznamov o preškolení s právnymi a internými predpismi; stanovisko Rady OZP útvarov ministerstva a Policajného zboru Bratislava OZP v SR č. p. OZ-8-37-1/2013; súvisiace úradné záznamy a záznamy. Z hlásenia ČVS: SKIS-431/OISZ-V-2013 a dodatkov k nemu okrem iného vyplynulo, že žalobca a mjr. Ing. V. boli dňa 01.10.2013 bezprostredne po prevzatí finančnej hotovosti od V., každý vo výške 10.000,- €, v zmysle § 85 ods. 1 Trestného poriadku zadržaní vyšetrovateľom PZ OIS západ a finančnú hotovosť dobrovoľne vydali. Zo správy Ústavu na výkon väzby Leopoldov je zrejmé, že žalobca bol dňa 04.10.2013 dodaný do výkonu väzby na základe príkazu vydaného Okresným súdom v Malackách, pričom väzba začala dňom 01.10.2013. Návrh na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru príslušníka PZ bol prerokovaný vo výbore príslušného odborového orgánu so súhlasným stanoviskom. S návrhom na prepustenie a so spisovým materiálom bol žalobca oboznámený dňa 30.10.2013. Následne žalobca uviedol, že nemá žiadne pripomienky ani návrhy. Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal žalobca rozklad o ktorom rozhodlo Ministerstvo vnútra SR rozhodnutím Č.p.: KM-OLVS-167/2013/OPK zo dňa 19.02.2014 tak, že napadnuté rozhodnutie bolo potvrdené s odôvodnením, že nebolo zistené porušenie právnych predpisov a napadnuté rozhodnutie bolo vydané na základe presne a úplne zisteného skutočného stavu vecí, v odvolacom konaní neboli zistené žiadne dôvody na zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia.

Krajský súd uviedol, že mal za nesporne preukázané, že žalobca bol prepustený zo služobného pomeru príslušníka PZ personálnym rozkazom ministra vnútra SR č. 310 zo dňa 13.11.2013 podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z., pretože svojím konaním zvlášť hrubým spôsobom porušil služobnú prísahu a služobnú povinnosť s tým, že jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Zvlášť hrubé porušenie služobnej prísahy spočívalo v tom, že žalobca ako príslušník PZ nebol čestný a disciplinovaný, neriadil sa ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a

ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, keď zneužil informáciu získanú pri výkone štátnej služby v snahe získať pre seba a svojho kolegu neoprávnenú výhodu, nútili V. aby im vyplatil finančnú hotovosť 150.000,- €, od ktorého následne prevzal prostredníctvom mjr. Ing. V. a svojej svokry finančnú hotovosť 500,- €, ktoré mu boli uložené na jeho účet v banke a dňa 01.10.2013 priamo od Daniela Vaniša finančnú hotovosť 10.000,- € v úmysle ponechať si ich pre seba. Svoje sily a schopnosti teda nevynaložil na ochranu majetku iného ale sám do neho zvlášť hrubým spôsobom zasiahol. Zvlášť hrubé porušenie služobnej povinnosti videl zasa v tom, že žalobca nevykonával riadne štátnu službu na úseku svojho služobného zaradenia, keď si počas nej svedomite neplnil úlohy uložené mu zákonom (§ 2 ods. 1 písm. b) zák. č. 171/1993 Z. z. o PZ), nariadením (čl. 1 a 5 prílohy k NMV SR č. 3/2002 o etickom kódexe príslušníka PZ) i rozkazom nadriadeného (časť I. písm. a) bod 1, 6, 7 a 14 rozkazu MV SR č. 6/1997 o úlohách na zvýšenie morálneho stavu a disciplíny príslušníkov Policajného zboru). Nedodrжал ani služobnú disciplínu, pretože sa nezdržal konania, ktoré viedlo k stretu dôležitého záujmu štátnej služby s ostatnými záujmami a mohlo narušiť vážnosť PZ a ohroziť dôveru v tento zbor, čím zvlášť hrubým spôsobom porušil aj základné povinnosti policajta uvedené v ustanovení § 48 ods. 3 písm. a), b), f), g) a h) zákona č. 73/1998 Z. z.. S uvedenými internými predpismi bol žalobca opakovane riadne oboznámený v dňoch 02.03.2012, 03.04.2013 a 06.08. 2013. Zvlášť hrubé porušenie služobnej povinnosti spočívalo v tom, že žalobca ako príslušník Policajného zboru nevykonával riadne štátnu službu na úseku svojho služobného zaradenia, keď si počas nej svedomite neplnil úlohy v zmysle ust. § 2 ods. 1 písm. b) zák. č. 171/1993 Z. z. o PZ, v súlade s čl. 1 a 5 prílohy k nariadeniu MV SR č. 3/2002 o etickom kódexe príslušníka PZ, v súlade s rozkazom nadriadeného (časť I. písm. a) bod 1, 6, 7 a 14 rozkazu MV SR č. 6/1997 o úlohách na zvýšenie morálneho stavu a disciplíny príslušníkov Policajného zboru). Nedodrжал ani služobnú disciplínu, pretože sa nezdržal konania, ktoré viedlo k stretu dôležitého záujmu štátnej služby s ostatnými záujmami a mohlo narušiť vážnosť PZ a ohroziť dôveru v tento zbor, čím zvlášť hrubým spôsobom porušil aj základné povinnosti policajta uvedené v ustanovení § 48 ods. 3 písm. a), b), f), g) a h) zákona č. 73/1998 Z. z.. Podľa vyjadrenia žalovaného žalobca bol s uvedenými internými predpismi opakovane riadne oboznámený v dňoch 02.03.2012, 03.04.2013 a 06.08. 2013.

Ďalej sa v odôvodnení napadnutého rozsudku uvádza, že je zrejmé, že správny orgán v čase rozhodovania vychádzal z dôkazov, ktoré zabezpečil zákonným spôsobom a vlastnou činnosťou a tieto potvrdzovali spáchanie protiprávneho konania žalobcom. V zmysle ust. § 238 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými je možno zistiť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi. Správny orgán všetky vykonané dôkazy, ktoré boli vymenované aj v napadnutom rozkaze následne v zmysle ust. § 238 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z. z. zhodnotil podľa vlastnej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti bez ohľadu na to, či svedčia v prospech alebo neprospech žalobcu (za súčasného zohľadnenia okolností podľa § 233 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z.), pričom po ich vyhodnotení bolo správne konštatované protiprávne konanie žalobcu, ktoré bolo nezlučiteľné s postavením príslušníka PZ. Žalovaný postupoval v zmysle platnej právnej úpravy, nebral do úvahy údaje z pohľadu trestného práva, ale v rámci konania o prepustení boli zabezpečené dôkazy, ktoré v konkrétnom čase preukázali skutočnosť, že žalobca svojím konaním zvlášť hrubým spôsobom porušil služobnú prísahu a služobnú povinnosť a jeho ponechanie v služobnom pomere príslušníka PZ by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Podľa názoru súdu je irelevantná námietka žalobcu o jednostrannom hodnotení dôkazov správnym orgánom.

Krajský súd sa v plnom rozsahu stotožnil s právnym názorom žalovaného, že je nezlučiteľné s dôležitými záujmami štátnej služby, aby v služobnom pomere príslušníka Policajného zboru zotrval policajt, ktorý aj napriek tomu, že bol oboznámený s opatreniami na zvýšenie disciplíny príslušníkov Policajného zboru, vydanými okrem iného aj na zamedzenie konania, ktoré by mohlo narušiť vážnosť Policajného zboru alebo ohroziť dôveru v tento zbor, sa takéhoto konania dopustil. Každý príslušník Policajného zboru má väčšiu zodpovednosť za svoje konanie a svojím povolaním a profesiou má byť vzorom. Podľa čl. 1 ods. 1 písm. d) nariadenia ministra vnútra SR č. 18/2008 o niektorých konaniach, ktoré zakladajú dôvod prepustenia príslušníka Policajného zboru zo služobného pomeru, policajt poruší služobnú prísahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, najmä keď koná úmyselne pre získanie neoprávnenej výhody na

vlastný prospech alebo na prospech iného.

Krajský súd v Bratislave vzhľadom na uvedené dospel k právnomu záveru totožnému so záverom správnych orgánov a konštatoval, že námietky žalobcu uvedené v žalobe neodôvodňujú zrušenie napadnutého rozhodnutia. Súd v konaní nezistil takú vadu, ktorá by mohla mať za následok zrušenie napadnutého rozhodnutia. Postup žalovaného, ako aj preskúmané rozhodnutie bolo v súlade so zákonom, a preto súd žalobu podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že v konaní neúspešnému žalobcovi súd náhradu trov konania nepriznal.

Proti rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca a navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie krajského súdu zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného a prvostupňové rozhodnutie zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie. Žalobca v odvolaní, rovnako ako v žalobe poukázal na to, že nie je žiaden dôkaz o tom, že poškodeného Z. nútil k vyplateniu akejkoľvek sumy peňazí. Naopak, dozorový prokurátor Krajskej prokuratúry konštatoval, že podozrenie z právnej kvalifikácie skutku podľa § 192 Tr. zákona je nedôvodné, nepreukázané a dôkazovo nepodložené. Poukázal na to, že podľa jeho názoru ide o pomstu voči jeho osobe zo strany poškodeného Z., lebo u neho zdokumentoval spáchanie trestného činu, za čo bol v minulosti väzobne stíhaný. Na záver uviedol, že jeho vina v trestnom konaní neobstojí, nebude dostatok dôvodov ani pre disciplinárne konanie a žalovaný zrejme postupoval unáhle a nezákonne. Predmetné rozhodnutia zasiahli do jeho práv, nakoľko služobnú prisahu zvlášť hrubým spôsobom neporušil.

K podanému odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný, ktorý uviedol, že žalobca v podanom odvolaní neuvádza žiadne relevantné nové skutočnosti, iba zastáva názor, že došlo k nesprávnemu posúdeniu a rozhodnutiu vo veci a v tejto súvislosti sa žalovaný pridrižiava svojho vyjadreniu k žalobe zo dňa 14. mája 2014. Napadnutý rozsudok krajského súdu považuje za správny, v dostatočnom rozsahu odôvodnený a navrhuje odvolaciemu súdu tento ako vecne správny potvrdiť.

Dňom 1.7.2016 nadobudol účinnosť zák.č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len SSP) upravujúci v zmysle § 1 a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve, b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Podľa § 492 ods. 2 SSP odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov. V súlade s uvedenými prechodnými ustanoveniami postupoval najvyšší súd podľa doterajšieho predpisu, Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) a po tom, ako bolo oznámenie o verejnom vyhlásení rozhodnutia vyvesené na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke najvyššieho súdu www.nsud.sk najmenej päť dní vopred, v senáte rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011) a rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.).

Odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 219 ods. 1 a 2 O.s.p.).

Najvyšší súd z obsahu predloženého súdneho a administratívneho spisu zistil skutkový stav tak, ako je podrobne popísaný v rozsudku krajského súdu, preto skutočnosti účastníkom známe nebude nadbytočne opakovať, jeho odôvodnenie považuje za úplné, vyčerpávajúce, dostatočne výstižné a presvedčivé (§ 157 ods. 2 O.s.p.) a len na zdôraznenie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p.) dodáva nasledovné:

Základným poslaním správneho súdnictva je ochrana práv občanov a právnických osôb, o ktorých sa rozhodovalo v správnom konaní (čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky); ide o právny inštitút, ktorý umožňuje, aby sa každá osoba, ktorá sa cíti byť rozhodnutím, či postupom orgánu verejnej správy ukrátená, dovolala súdu, ako nezávislého orgánu a vyvolala tak konanie, v ktorom správny orgán už nebude mať autoritatívne postavenie, ale bude účastníkom konania s rovnakými právami, ako ten, o koho práva v konaní ide.

Podstatou konania v správnom súdnictve podľa druhej hlavy piatej časti OSP je preskúmať zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 OSP).

Predmetom konania v danej veci bolo preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. KM - OLVS-167/2013/OPK vydaného dňa 19.02.2014, ktorým žalovaný zamietol rozklad proti personálnemu rozkazu ministra vnútra Slovenskej republiky č. 310 zo dňa 13.11.2013 a napadnuté rozhodnutie potvrdil. Prvostupňovým rozhodnutím, personálnym rozkazom ministra vnútra Slovenskej republiky č. 310 zo dňa 13.11.2013 bol žalobca podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru“) prepustený zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru.

Podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru sa policajt prepustí zo služobného pomeru, ak porušil služobnú prisahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Podľa § 48 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z. je policajt povinný

- a) plniť svedomite úlohy, ktoré sú mu uložené ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený,
- b) vykonávať štátnu službu osobne, riadne a včas,
- c) oznámiť bezprostredne nadriadenému poruchy a nedostatky, ktoré ohrozujú alebo sťažujú výkon štátnej služby, a hroziacu škodu,
- d) zakročiť, ak hrozí škoda a na jej odvrátenie je potrebný neodkladný zákrok; nemusí tak urobiť, ak mu v tom bráni dôležitá okolnosť alebo ak by tým seba alebo iné osoby vystavil vážnemu ohrozeniu,
- e) pri výkone štátnej služby dodržiavať pravidlá služobnej zdvorilosti a správať sa slušne k štátnym zamestnancom a v služobnom styku aj k ostatným občanom,
- f) zdržať sa konania, ktoré by mohlo viesť k stretu dôležitého záujmu štátnej služby s osobnými záujmami, najmä nezneužívať informácie získané v súvislosti s výkonom služby na vlastný prospech alebo na prospech iného,
- g) v štátnej službe i mimo štátnej služby zdržať sa konania, ktoré by mohlo narušiť vážnosť Policajného zboru alebo ohroziť dôveru v tento zbor,
- h) dodržiavať služobnú disciplínu,
- i) vykonávať štátnu službu nestranne,

j) poskytnúť Policajnému zboru osobné údaje, 8) ktoré sú nevyhnutné na realizáciu práv a povinností vyplývajúcich zo služobného pomeru,
k) plne využívať čas služby a dodržiavať ustanovený základný čas služby v týždni, prípadne kratší čas služby v týždni; to neplatí v prípade, že mu bolo udelené služobné voľno alebo dovolenka,
l) byť pri výkone štátnej služby ustrojený a dbať o náležitú úpravu svojho zovňajšku,
m) oznámiť bezodkladne bezprostredne nadriadenému príbuzenské vzťahy podľa § 18, ktoré vznikli počas trvania služobného pomeru,
n) plniť aj povinnosti vyplývajúce z iných všeobecne záväzných právnych predpisov,
o) preukázať nadriadenému, že riadne študuje a bezodkladne mu oznámiť všetky zmeny súvisiace so štúdiom pri výkone štátnej služby,
p) predložiť bezodkladne nadriadenému rozhodnutia zakladajúce stratu bezúhonnosti,
r) oznámiť bez zbytočného odkladu nadriadenému stratu alebo odcudzenie svojho služobného preukazu alebo služobného odznaku,
s) podrobiť sa lekárskej prehliadke, prieskumnému konaniu alebo psychologickému vyšetreniu na zistenie zdravotnej a duševnej spôsobilosti na výkon štátnej služby,
t) nastúpiť do výkonu štátnej služby bezodkladne po zrušení rozhodnutia o skončení služobného pomeru a oboznámiť s týmto rozhodnutím bezprostredne nadriadeného,
u) zvyšovať si odborné vedomosti, zručnosti, schopnosti a návyky potrebné na výkon štátnej služby a prehlbovať si kvalifikáciu,
v) dodržiavať liečebný režim určený ošetrovúcim lekárom počas dočasnej neschopnosti na výkon štátnej služby pre chorobu alebo úraz,
w) zdržiavať sa na adrese v Slovenskej republike uvedenej na tlačive, ktorým sa potvrdzuje dočasná neschopnosť na výkon štátnej služby pre chorobu alebo úraz a bezodkladne oznámiť nadriadenému zmenu tejto adresy; to neplatí, ak je tomuto policajtovi poskytovaná zdravotná starostlivosť mimo územia Slovenskej republiky.

Podľa § 233 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov policajného zboru oprávnený orgán postupuje pred vydaním rozhodnutia tak, aby bol presne a úplne zistený skutočný stav veci; na ten účel je povinný obstaráť si na rozhodnutie potrebné podklady.

Podľa § 233 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov policajného zboru oprávnený orgán posudzuje rovnako dôkladne všetky rozhodné okolnosti bez ohľadu na to, či svedčia v prospech, alebo v neprospech účastníka konania.

Podľa § 238 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi.

Pri rozhodovaní o prepustení zo služobného pomeru príslušníka PZ je potrebné, aby bolo žalobcovi dostatočne preukázané, že svojím protiprávnym konaním porušil služobnú povinnosť a služobnú prisahu zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo zároveň na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Pokiaľ ide o rozsah preskúmvacej pôsobnosti správneho uváženia, súdy sú limitované ustanovením § 245 ods. 2 O.s.p. a pri preskúmvaní zákonnosti takéhoto rozhodnutia zisťujú, či takéto rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonov. V praxi to znamená, že najskôr, ako pri každom inom rozhodnutí venujú pozornosť tomu, či správny orgán vychádza z náležite zisteného skutkového stavu veci a či správne aplikoval právny predpis na predmetný skutok. Prieskum je zameraný aj na zisťovanie, či žalobou napadnuté rozhodnutie je zrozumiteľné a náležite zdôvodnené, a to osobitne v nadväznosti na aplikovaný inštitút správneho uváženia.

Podľa ustáleného právneho názoru najvyššieho súdu, posúdenie otázky závažnosti porušenia služobnej prisahy alebo služobnej povinnosti je predmetom správneho uváženia žalovaného a súdu neprislúcha, aby vlastnou úvahou nahrádzal diskrečné oprávnenie správneho orgánu v otázke naplnenia obsahu právne neurčitého pojmu „porušenie služobnej prisahy a služobných povinností zvlášť hrubým spôsobom“,

pretože tým by vstupoval do právomoci orgánu exekutívy, ktorá mu neprináleží.

Rozhodnutie žalovaného obsahuje všetky formálne aj obsahové náležitosti, ktoré vyžaduje ustanovenie § 241 zákona č. 73/1998 Z. z., najmä, ktoré skutočnosti boli podkladom rozhodnutia, akými úvahami sa správny orgán riadil pri hodnotení dôkazov a použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval. Obidva správne orgány v danej veci postupovali v intenciách vyššie citovaných právnych noriem, vo veci zistili skutočný stav a zo skutkových okolností vyvodili aj správny právny záver. Vzhľadom na vyššie uvedené najvyšší súd dospel k záveru, že v konaní žalovaného správneho orgánu ani v konaní, ktoré mu predchádzalo nezistil takú vadu, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého správneho rozhodnutia (§ 250j ods. 3 O.s.p.), v dôsledku čoho nemožno konštatovať, že napadnuté rozhodnutie správneho orgánu alebo jeho postup nie je v súlade so zákonom. Krajský súd preto nepochybil, keď žalobu zamietol.

Pokiaľ ide o žalobcom namietanú skutočnosť, že na konanie o prepustenie zo služobného pomeru mali byť analogicky aplikované trestnoprávne princípy, k tomu najvyšší súd považuje za potrebné uviesť, že v konaní o prepustení zo služobného pomeru sa nejedná o posudzovanie spáchania trestného činu ani správneho deliktu, ale o zistenie porušenia služobnej prisahy. Konanie o prepustení zo služobného pomeru policajta nemožno zamieňať s trestným konaním a toto konanie nezávisí (pri prepustení zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru, podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru) od výsledku trestného konania.

Najvyšší súd záverom dodáva, že obsah podaného odvolania žalobcu vo veľkej miere korešponduje so žalobou a žalobca neuviedol žiadne vecné námietky týkajúce sa rozhodnutia krajského súdu. Vzhľadom na uvedené najvyšší súd napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. a s § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov súdneho odvolacieho konania najvyšší súd rozhodol podľa § 224 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p. a v odvolacom konaní neúspešnému žalobcovi náhradu trov konania nepriznal. Žalovanému v súdnom preskúmvacom konaní náhrada trov zo zákona neprináleží.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.